

Az alaskai magyar vadász: Iemhényi Hankó László

Kevés vadász mondhatja el magáról Tiszavasváriban, de azt hiszem, Szabolcs megyében is, hogy világrekord trófeát ejtett, vagy azt, hogy trófeája Vadászati Világkiállításon aranyérmes és nagydíjas lett. Kevesen tudják, hogy a Búdszentmihályon született Hankó László ezen díjak büszke tulajdonosa.

2021-ben az 1971-es Vadászati Világkiállítás ötvenedik évfordulóján ismét Budapest szervezi e monumentális rendezvényt. Értesülésünk szerint társrendező lesz még Keszthely, Hatvan és Vásárosnamény. A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Vadászkamara viszont további két-három helyen, többek között a tiszadobi Andrassy kastélyban kíván azonos időpontban kiállítást rendezni.

Talán érdemes az ötven évvel ezelőtti kiállítás egyik magyar vadászáról, a bátyámról néhány sorban megemlékezni.

Hankó László Búdszentmihályon (1953-tól Tiszavasvári) született 1940. 09. 08-án. Szüleink megbecsült néptanítók voltak, majd édesapánk ének-zenetanár lett.

A háború előtti időben édesapánk és nagyapánk sokat vadászott, s a kis Lacika élvezettel hallgatta a vadászkalandokat, vadásztörténeteket.

A Búdszentmihályi Állami Általános Iskola elvégzése után a Tiszalöki Gimnázium tanulója lett. Második osztályos volt, amikor kitört az '56-os forradalom. Az iskolában és a kollégiumban a politikai helyzet, no meg a szénhiány miatt szünetelt az oktatás. A kényszerszünet 1957. január közepéig tartott. Ekkor visszautaztak a diákok a kollégiumba. Laci bejáró diák volt, tehát most is, mint máskor, vonattal utazott a szomszédos község középiskolájába, de este nem érkezett haza. Két nap elteltével szüleink a rendőrségnél bejelentést tettek az eltűnéséről. A rend őrei azonban abban az időben mással voltak elfoglalva. Az „ellenforradalmárok” után kutattak, azokat szedték össze, gyűjtötték be. Jóval később derült ki, hogy eltűnésének az volt az oka, hogy két barátjával „disszidált”, elhagyta az országot. 57 karácsonyáig Jugoszláviában (Csáktornyán, majd Fehértemplomon) volt lágerben. Amerikába szeretett volna menni, de az USA akkor senkit sem fogadott, még a kint élő nagybácsi kezességvállalása mellett sem.

A kalandvágó fiú később eljutott San Franciscóba, ott járt nyelv- és középiskolába, ott is érettségizett.

Ezután Idaho államban, egy Boise közeli farmon dolgozott, majd barátai Hawaii szigetére, Honoluluba csábították. Ott volt szakács, pincér és munkanélküli. Egy napon eltűnt az egyik „sorstársa”, s csak hosszú idő után került elő.

„-Gyerekek! Akartok dolgozni? Akartok sok pénzt keresni? Alaszkában van munka! Igaz, drágább az élet, de sokkal több a mani.” – csábította őket a megkerült ember. (Abban az időben kezdték Alaszkában a kőolaj kitermelését és a föld feletti olajvezeték építését több száz kilométer hosszan, Seward tengeri kikötőig, hogy ott feltöltsék a tankhajókat, melyek aztán leszállítják az olajat a déli államok olajfinomítóiba.)

Így került Hankó László 1963-ban Alaszkába, de nem a szárazföldre, hanem Kodiak-szigetére, ahol előbb a postán dolgozott, majd szakács volt egy halászhajón, aztán a sziget áramfejlesztő üzemébe került, ahonnan a ranglétrát megjárva diszpécserként ment nyugdíjba.

1964-ben átélte az Alaszkát ért rettenetes (a Richter skála szerint 9,2 erősségű) földrengést és az azt követő szökőárt (cunamit).

1967-ben megnősült, holland lányt vett feleségül, két gyerekük született: Gabriella és Ilona. Alaszkában már megengedhette magának, hogy álmait valóra váltsa, hogy eddig szunnyadó szenvedélyének, a vadászatnak hódoljon, költsön és időt szenteljen rá. Vadásztársaival sok élményben volt része a cserkelések, a vadászkalandok és kempingezések folyamán. Több értékes trófeával rendelkezett. Legnagyobb és legértékesebb az 1970 áprilisában ejtett Kodiak medve. A trófea (bőr és koponya is) a Budapesti Vadászati Világkiállításon (1971) aranyérmes és nagydíjas lett, sőt abban az időben ez világrekord volt. (A Kodiak medvék a világ legnagyobb testű barna medvéi. A Boone and Crockett Club által közzé tett rekordkönyv szerint a világ első húsz medvetrófeája közül tizenhét Kodiak-szigetén vagy a Kodiak-szigetcsoporton terítékre került medvéé.)

Nem lebecsülendő Hankó László sarvastrófeája sem, amely a Safari Club Intenacional 1986-ban kiadott rekordkönyvében a 13. helyre került.

Vadász- és horgászkalandjait meg is írta a bátyám. *A medvék országában* című könyve 2005-ben a Nimród Alapítvány reprezentatív gondozásában magyar nyelven is megjelent. A 70-es években írt *Alaszkai vadászösvényeken* című kéziratát, ha az örökösök hozzájárulása megérkezik, a 2021-es Budapesti Világkiállításra a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Vadászkamara szeretné kiadni.

Testvéremnél 2006 augusztusában rosszindulatú daganatot diagnosztizáltak. Októberben az Oregoni Egyetem Kórházában fejből tyúktójs nagyságú tumort távolítottak el. Állapota nem javult, s 2007. január 20-án „elköltözött az örök vadászmezőkre”, ahol bizonyára újra találkozott nagyapánkkal és bálványként imádott édesapánkkal.

Kodiak-szigetén nagy részvét mellett helyezték örök nyugalomra.